

- 5) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, καθώς και η αρχή της αποτελεσματικότητας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε καθεστώς που επιτρέπει να επιβαρύνεται ο καταναλωτής με μέρος των δικαστικών εξόδων ανάλογα με το ύψος των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών που του επιστρέφονται κατόπιν της αναγνώρισης της ακυρότητας συμβατικής ρήτηρας λόγω του καταχρηστικού χαρακτήρα της, δεδομένου ότι ένα τέτοιο καθεστώς δημιουργεί σημαντικό εμπόδιο ικανό να αποτρέψει τους καταναλωτές από το να ασκήσουν το δικαίωμα σε αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο του ενδεχομένως καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικών ρητρών το οποίο τους απονέμει η οδηγία 93/13.

(¹) EE C 246 της 22.7.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Tribunalul București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — JE κατά KF

(Υπόθεση C-249/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 1259/2010 – Ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και στον δικαστικό χωρισμό – Ενιαίοι κανόνες – Άρθρο 10 – Εφαρμογή του δικαίου του δικάζοντος δικαστηρίου]

(2020/C 297/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

JE

κατά

KF

Διατακτικό

Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό, έχει την έννοια ότι η έκφραση «[σ]ε περίπτωση στην οποία το εφαρμοστέο δυνάμει των άρθρων 5 ή 8 δίκαιο δεν προβλέπει τον θεσμό του διαζυγίου» αφορά αποκλειστικά τις περιπτώσεις στις οποίες το εφαρμοστέο αλλοδαπό δίκαιο δεν προβλέπει καμία μορφή διαζυγίου.

(¹) EE C 206 της 17.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Tribunal da Relação de Guimarães (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ΜΗ, ΝΙ κατά ΟJ, Novo Banco SA

(Υπόθεση C-253/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Διαδικασίες αφερεγγυότητας – Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 – Άρθρο 3 – Διεθνής δικαιοδοσία – Κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη – Φυσικό πρόσωπο που δεν ασκεί επιχειρηματική ή άλλη ανεξάρτητη δραστηριότητα – Μαχητό τεκμήριο σύμφωνα με το οποίο το κέντρο των κύριων συμφερόντων του προσώπου αυτού βρίσκεται στον τόπο της συνήθους διαμονής του – Ανατροπή του τεκμηρίου – Κατάσταση κατά την οποία το μοναδικό ακίνητο του οφειλέτη βρίσκεται εκτός του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής]

(2020/C 297/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação de Guimarães

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MH, NI

κατά

OJ, Novo Banco SA

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο και τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, έχει την έννοια ότι, για την ανατροπή του τεκμηρίου που προβλέπει η διάταξη αυτή για τον προσδιορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας όσον αφορά την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας, σύμφωνα με το οποίο το κέντρο των κύριων συμφερόντων φυσικού προσώπου που δεν ασκεί επιχειρηματική ή άλλη ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα είναι ο τόπος της συνήθους διαμονής του, δεν αρκεί το γεγονός ότι το μοναδικό ακίνητο του προσώπου αυτού βρίσκεται εκτός του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του.

(¹) ΕΕ C 206 της 17.06.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιουλίου 2020 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — WWF Italia o.n.l.u.s., κ.λπ. κατά Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Υπόθεση C-411/19) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Περιβάλλον – Οδηγία 92/43/ΕΟΚ – Άρθρο 6 – Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας – Ειδικές ζώνες διατήρησης – Κατασκευή τμήματος οδικού δικτύου – Εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του εν λόγω έργου στην οικεία ζώνη διατήρησης – Άδεια – Επιτακτικοί λόγοι σημαντικού δημοσίου συμφέροντος)

(2020/C 297/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC κ.λπ.

κατά

Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει τη συνέχιση, για επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, της διαδικασίας εγκρίσεως σχεδίου ή έργου του οποίου οι επιπτώσεις σε ειδική ζώνη διατήρησης δεν μπορούν να αμβλυνθούν και επί του οποίου η αρμόδια δημόσια αρχή έχει ήδη γνωμοδοτήσει αρνητικά, εκτός αν υφίσταται εναλλακτική λύση η οποία παρουσιάζει λιγότερα μειονεκτήματα για την ακεραιότητα της οικείας ζώνης, στοιχείο που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Όταν η διενεργηθείσα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43, εκτίμηση των επιπτώσεων σχεδίου ή έργου σε ειδική ζώνη διατήρησης υπήρξε αρνητική, το δε οικείο κράτος μέλος αποφάσισε, παρά ταύτα, δυνάμει της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, να υλοποιήσει το επίμαχο σχέδιο ή έργο για επιτακτικούς λόγους σημαντικού δημοσίου συμφέροντος, το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει, μετά την ως άνω αρνητική εκτίμηση βάσει της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού και πριν από την οριστική έγκρισή του κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 4 του ίδιου άρθρου, τη συμπλήρωση του εν λόγω σχεδίου ή έργου με μέτρα αμβλύνσεως των επιπτώσεών του στην οικεία ζώνη και τη συνέχιση της εκτιμήσεως των εν λόγω επιπτώσεων. Αντιθέτως, το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43 δεν αντιτίθεται, στην ίδια περίπτωση, σε ρύθμιση που επιτρέπει τον καθορισμό των αντισταθμιστικών μέτρων στο πλαίσιο της ίδιας αποφάσεως, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 6, παράγραφος 4, της οδηγίας αυτής.